biuletyn informacyjny
Konfederacji Polski Niepodległej

nr 61	pismo wewnątrzorganizacyjne	luty 1993

VA BANQUE

Nie jest prawdą, że nie sposób przewidzieć wzrostu cen akcji w granicach błędu, który można byłoby uznać za dopuszczalny. Jeśli ktoś tłumaczy się w ten sposób, to albo jest ignorantem i nie powinien parać się ustalaniem emisyjnej ceny akcji prywatyzowanego banku, albo kryją się za tym interesy niekoniecznie zbieżne z interesami skarbu państwa. Zarówno w jednym, jak i w drugim wypadku, osoba odpowiedzialna za tego rodzaju decyzję powinna, mówiąc bez ogródek, polecieć na łeb, a sprawą powinna zająć się prokuratura. Dobrze więc się stało, że Pawlak najpierw wyrzucił Kawalca, a później nie robił przeszkód Borowskiemu, gdy ten zapragnął podać się do dymisji. Chór obrońców Borowskiego i Kawalca zaczął lamentować nad stylem tej personalnej operacji.

Nie przejmuje się natomiast stratami, jakie w wyniku tak przeprowadzonej prywatyzacji BŚ ponieśliśmy my wszyscy. Nie lamentuje nad emerytami, rencistami, sferą budżetową, pracownikami najemnymi, z których kieszeni pokryje się straty skarbu państwa. Nie po raz pierwszy zresztą sięga do kieszeni tych grup społecznych z zamiarem sfinansowania skutków własnej, delikatnie mówiąc, niekompetencji. Nie zdziwiłbym się, gdyby za jakiś czas okazało się, że prywatyzacja Banku Śląskiego, była jedną z mniejszych "pomyłek", z jakimi mieliśmy do czynienia w ostatnich kilku latach. Jednakże do "pomyłki" tej doszło na oczach całego społeczeństwa i przy tej okazji ujawniła się główna linia podziału na polskiej scenie politycznej, linia którą wyznaczają interesy. SLD, UD, KLD i różnego rodzaju przyległości tych ugrupowań, znalazły się po tej samej stronie. Reprezentują one interesy uwłaszczającej się kosztem społeczeństwa, starej i nowej nomenklatury. Sprawa banku ujawniła również skalę podziałów w koalicji. Oczywiście nie była ona przyczyną, lecz katalizatorem kryzysu rządowego. W grę wchodzą różnice programowe między PSL a SLD, różnice interesów grup, których interesy formacje te reprezentują, a co za tym idzie, dążenia do zdominowania koalicji i parlamentu występujące w obu ugrupowaniach.

Trudno przypuszczać, aby obecny kryzys doprowadził do rozpadu SLD-owsko PSL-owskiego układu, mimo że jak na razie obie strony grają va banque. Odnosi się to szczególnie do Pawlaka. Jeśli ustąpi, jego pozycja nie tylko osłabnie, ale będzie słabła z każdym dniem. Komuniści są pod tym względem w lepszej sytuacji. Bez względu jednak na to, kto dzisiaj będzie górą w tym leninowskim "kto kogo", kryzysy tego rodzaju będą się powtarzać i prawdopodobnie w którymś momencie doprowadzą do rozpadu koalicji. W interesie Polski leży odsunięcie komunistów od władzy. Dlatego też KPN będzie podejmowała i wspierała wszelkie działania, które do tego prowadzą.

Jerzy Wawrowski

Posiedzenie Rady Politycznej KPN

Rada Polityczna KPN omówiła sytuację społeczno-polityczną kraju w kontekście konfliktu w koalicji rządowej. Rada Polityczna wskazała na dużą niekonsekwencję w działaniach rządu, spowodowaną brakiem ośrodka decyzyjnego w koalicji SLD i PSL. Spory wewnętrzne, brak efektów w realizacji polityki gospodarczej i niedotrzymywanie obietnic wyborczych powodują stopniowy wzrost niezadowolenia społecznego. Konsekwencją będzie, w przeciągu najbliższych miesięcy, wzrost tendencji rozłamowych w rządzie.

Rada Polityczna KPN omówiła także stopień przygotowań Konfederacji do wyborów samorządowych.

Biuro Prasowe KPN

ROK PAWLAKA

Nie wiem, czy w kalendarzu chińskim bieżący rok jest rokiem psa, smoka, czy węża. W kalendarzu polskim natomiast rok 1994 jest jak na razie rokiem Pawlaka. Pozostaje oczywiście kwestią otwartą, czy ten rok będzie rokiem Pawlaka do końca. Horoskop, jaki postawił gabinet firmowany nazwiskiem wyżej wymienionego może sprawić, że w którymś momencie rok bieżący rokiem Pawlaka być przestanie. Bez względu jednak na to, czy obecny premier przetrwa na swoim stanowisku do następnego Sylwestra, układ sił w konstelacji parlamentarnej wyklucza raczej zmianę horoskopu. Przyjrzyjmy się więc temu horoskopowi.

Koziorożec oznacza podwyżkę cen biletów komunikacji miejskiej. Początek niewinny, ale tak to już z początkami bywa. W powietrzu wisi zwiększenie opłat za rozmowy telefoniczne i, co szczególnie bolesne, wzrost cen alkoholu i papierosów. Prawdopodobnie haracz za gadatliwość i skłonność do używek zacznie ściągać z nas wodnik.

Tak jak bez wody życie jest niemożliwe, tak bez energii elektrycznej i gazu nie funkcjonuje gospodarka narodowa i gospodarstwo domowe. Nic więc dziwnego, że rząd Pawlaka oddał cześć wodnikowi i zaplanował na luty wzrost cen gazu i energii elektrycznej. Ryby głosu nie mają a przemieszczać się muszą. Od marca zaczną więc płacić więcej za paliwo, PKP i PKS. Barana grzeje wełna, a nas centralne ogrzewanie. Wartoby też od czasu do czasu wykąpać się w ciepłej wodzie. Luksus ma jednak swoją cenę, a ta od kwietnia będzie wyższa. Wprawdzie nie musimy się pławić w luksusie, ale oszczędności poczynione na tym odcinku mogą przyprawić nas o przeziębienie. Sięgniemy wówczas po leki i ze zgrozą skonstatujemy, że te również są droższe. 1 Maja jest świętem sztandarów w kolorze mulety. Na szczęście toreadorzy znad Wisły nie zaliczają się do najodważniejszych i będą wymachiwali nimi tak, aby nie sprowokować byka. Dlatego też prawdopodobieństwo pdwyżek cen urzędowych w maju jest niewielkie. Bliźniaki już raz ukradły księżyc. Rząd Pawlaka postanowił więc posłużyć się bliźniakami aby po raz kolejny podciągnąć nam trochę grosza za paliwo. "Idzie rak nieborak, jak ugryzie, będzie znak". A będzie to znak, że w lipcu zapłacimy więcej za czynsze i ponownie za gaz i energię elektryczną. Lew jest władczy, okazały, ale leniwy. Zresztą on tylko obsługuje lwice a te z wdzięczności polują za niego i dla niego. W sierpniu rząd, parlament, służby fiskalne i porządkowe udadzą się na urlop. Urzędowo nie zdrożeje nic, chyba że wódka i papierosy. Panna jest pełna wdzięku. Jeśli będziemy chcieli przewieźć pannę samochodem, zapłacimy więcej za paliwo. Wrześniowe noce bywają jeszcze upojne, ale już nie są gorące. Wystrzegajmy się więc flirtów z panną na łonie natury. W przypadku przeziębienia wykosztujemy się na leki, których cena ponownie wzrośnie.

Zastanawiając się nad tym, czym by tu nas zaskoczyć na inaugurację jesiennego sezonu grzewczego, rząd zapewne położył na wagę wszystkie argumenty za i przeciw. Szala z argumentami za przemieściła się w dół, a z argumentami przeciw w górę. Doceniając wagę argumentów, nie sposób było nie zaplanować zwiększonych opłat za centralne ogrzewanie i ciepłą wodę. Ażeby nasze szczęście było pełne, zapłacimy więcej za bilety PKP i PKS. Skorpion nie jest stworzeniem sympatycznym a poza

tym charakteryzuje się skłonnościami samobójczymi. Kiedy będziemy się zabijali w szale przedświątecznych zakupów pamiętajmy, że przedświąteczny ruch (czytaj wzrost) cen towrów żywnościowych i przemysłowych zaczyna się w listopadzie. Strzelec ma dobre oko i nie będzie mierzył w ceny urzędowe. Wyceluje w składki za ubezpieczenia komunikacyjne, artykuły monopolowe, żywność i towary przemysłowe, a więc głównie w to wszystko, czego tak bardzo potrzebujemy pod choinką.Bez względu na to, jakim bieżący rok jest w kalendarzu chińskim, w kalendarzu polskim, ze względu na węża w kieszeni, będzie to rok pod psem. Chyba, że wcześniej nastąpi wejście smoka.

Jerzy Wawrowski

PODWYŻKI PRZEWIDYWANE W 1994 ROKU

STYCZEŃ

1. Wzrost cen biletów komunikacji miejskiej w wielu ośrodkach.

LUTY

1. Energia elektryczna-wzrost o 18 proc.
2. Energia elektryczna dla przemysłu-wzrost o 11 proc.
3. Gaz-wzrost o 28 proc.
4. Gaz dla przemysłu-wzrost o 18 proc.
5. Wzrost cen alkoholu i papierosów.

MARZEC

1. Wzrost cen paliw silnikowych o 8 proc.
2. Wzrost cen biletów PKP i PKS o ok.12-13 proc.
3. Wzrost opłat za rozmowy telefoniczne.

KWIECIEŃ

1. Wzrost opłat za centralne ogrzewanie i ciepłą wodę o 30 proc.
2. Wzrost cen leków o 15 proc.

CZERWIEC

1. Wzrost cen paliw o 6 proc.

LIPIEC

1. Energia elektryczna-wzrost o 10 proc.
2. Energia elektryczna dla przemysłu-wzrost o 11 proc.
3. Gaz-wzrost o 12 proc.
4. Gaz dla przemysłu-wzrost o 16 proc.
5. Czynsze-wzrost o 130 proc.

WRZESIEŃ

1. Wzrost cen leków o 5 proc.
2. Wzrost cen paliw o 6 proc.

PAŹDZIERNIK

1. Centralne ogrzewanie i ciepła woda-wzrost o 30 proc.
2. Wzrost cen biletów PKP i PKS o ok. 12-13 proc.

GRUDZIEŃ

1. Zwiększenie składek za ubezpieczenia komunikacyjne.

W przypadku alkoholu i wyrobów tytoniowych ceny będą wzrastały ciągle i w skali roku alkohol i wyroby tytoniowe zdrożeją odpowiednio o 32 i 22 proc.

Może to sprzyjać nielegalnej produkcji i importowi alkoholu. Wzrost cen paliw, gazu i energii elektrycznej pociągnie za sobą wzrost cen wszystkich artykułów żywnościowych, przemysłowych i usług. Pod koniec roku nastąpi wzrost cen artykułów monopolowych, żywnościowych i przemysłowych spowodowany przedświątecznym szczytem zakupów. Najczęściej używanym słowem w powyższym zestawieniu, jest słowo wzrost. Wiele u nas ostatnio się mówi o wzroście gospodarczym. Oto macie państwo miarę tego wzrostu.

CO TO JEST "LIST INTENCYJNY" DO MFW?

W dniu 10.12.1992 r. Sejm I Kadencji odrzucił wniosek o uzupełnienie porządku dziennego posiedzenia Sejmu o punkt "Informacja rządu o treści listu intencyjnego uzgodnionego z Międzynarodowym Funduszem Walutowym (MFW). Informacji tej życzyli sobie posłowie KPN, PSL, PC, RdR, oraz przeszło połowa posłów SLD. Jednak pozostała większość była przeciwna – w tym niestety większość posłów "Solidarności".

Międzynarodowy Fundusz Walutowy zdobywa sobie coraz większą popularność w dyskusjach gospodarczych i w środkach masowego przekazu, ale niewiele osób potrafi odpowiedzieć, jakie są jego cele statutowe i czego domaga się udzielając pożyczek. Niewiele osób zdaje sobie również sprawę z tego, że kontakty z tą instytucją nawiązano już u schyłku epoki tzw. realnego socjalizmu.

Co to jest MFW?

Cele statutowe MFW polegają na pomocy przy likwidacji deficytów bilansu bieżącego w takim stopniu, aby kraj mógł radzić sobie samodzielnie, nie wprowadzając restrykcji w wymianie handlowej i dewizowej.

MFW przyznaje na ten cel pożyczki krajom członkowskim. Każdy kraj członkowski wnosi wkład (kwotę). Wielkośc tego wkładu stanowi podstawę obliczenia możliwości pożyczania (ciągnienia = drawing) pieniędzy od MFW. Kraj wnosi 1/4 wkładu w walutach wymienialnych, a pozostałe 3/4 we własnym pieniądzu. MFW ma prawo obracania tymi pieniędzmi. Uzyskanie pożyczki do wysokości 25% wkładu jest łatwe. Są to tzw. środki bezwarunkowe. Większe pożyczki (okienka silnie uwarunkowane) są przyznawane pod określonymi warunkami. Pułap wysokości sum możliwych do pożyczenia był zmienny i w 1986 r. wynosił 600% wkładu kraju członkowskiego. MFW stosuje szereg procedur finansowania, które również są zmienne.

Uwarunkowania

Najbardziej interesujące są informacje o warunkach, jakie trzeba spełnić, aby uzyskać większe kredyty. Oto kraj musi się zobowiązać do opracowania programu przekształceń i jego realizacji. Program jest akceptowany przez MFW, a realizacja programu kontrolowana co kwartał.

Główne wytyczne MFW idą w 4 kierunkach:

– Kontrola kredytów wewnętrznych,

– Zorientowanie gospodarki kraju na zewnątrz,

– Urynkowienie

– Planowanie inwestycji

W konsekwencji programy winny limitować wysokość kredytów dla sektora publicznego tak, aby zapewnić wystarczające wysokości kredytu dla sektora prywatnego.

Kraj nie może nakładać dalszych ograniczeń w wymianie handlowej i dewizowej ze światem, istniejące już ograniczenia powinny być stopniowo uchylane. To określa politykę celną.

Rozwój gospodarki powinien się odbywać przez eksport, a nie przez industrializację. Szczególnie niepożądany jest rozwój przemysłu, który miałby na celu ograniczenie importu przez produkcję własną.

Programy powinny przewidywać:

– podniesienie cen usług komunalnych,

– zniesienie ograniczeń stopy procentowej pożyczek krajowych, co w naszym rozumieniu oznacza dopuszczalność lichwy,

– działanie mechanizmu wolnych cen rynkowych,

– ograniczenie wzrostu płac.

Nic dziwnego, że już w 1986 r. krytykowano MFW za preferowanie "terapii wstrząsowej", której przeprowadzenie staje się nadmiernie kosztowne społecznie. Toteż programy takie można było formułować mając ich akceptację społeczną. W roku 1986 programy opracowywano na okres 3 lat.

Procedura uzyskania kredytów silnie uwarunkowanych wyglądała w sposób następujący:

– Kraj zawiadamiał MFW o zamiarze uzyskania pożyczki.

– Następował przyjazd misji ekspertów, którzy ustalali w dyskusji z rządem, jakie warunki kraj musi spełnić, aby uzyskać pożyczkę.

Dyskusje dotyczyły: 1. warunków wstępnych, 2. kryteriów wykonania programu, 3. zobowiązania kraju tj. właściwego porczumienia między rządem, a MFW.

Właśnie punkty 1, 2, 3, stanowią treść Listu Intencyjnego (Letter of Intent).

Warunki wstępne są to warunki, które muszą być spełnione, zanim kraj otrzyma środki finansowe. Zwykle dotyczą:

– urealnienia kursu waluty własnej (dewaluacji),

– podwyżki podatków,

– cięć wydatków budżetowych,

– wzrostu stopy procentowej pożyczek krajowych.

Kryteria wypełniania programu są ilościowe i jakościowe. Na ilościowe składa się szereg wskaźników dotyczących obrotu kredytowego i bankowego. Jakościowe – dotyczą niewprowadzania ograniczeń w wymianie międzynarodowej.

Porozumienie między rządem i MFW może zawierać warunki wstępne i kryteria wykonania – wtedy pokrywa się ze zobowiązaniami wobec MFW. Może również podawać zasady dalszej polityki jak np. program likwidacji dotacji, poprawa relacji cen wieś – miasto, zasady reformy podatków.

Kontrola następuje w okresach kwartalnych. Kraj uzyskuje pożyczkę w ratach kwartalnych. Co kwartał MFW sprawdza, czy kraj przybliża się do jego ustaleń. Jeśli uzna, że nie – blokuje wypłatę przyznanej pożyczki. Uchylenie blokady może nastąpić po przeprowadzeniu nowych konsultacji i uzgodnień.

* * *

Wiemy więc, jaka jest zawartość "listów intencyjnych". Formalnie jest to pismo ministra finansów do MFW – faktycznie określa zobowiązania rządu do prowadzenia polityki uzgodnionej z MFW.

Tak więc, jeśli narzekamy na:

– niskie płace,

– stałe obcinanie wydatków na "sferę budżetową",

– zalew rynku zagraniczną tandetą,

– ograniczenie własnej produkcji,

– lichwiarskie oprocentowanie pożyczek,

– stały wzrost cen nośników energii i usług komunalnych,

to wiemy już, że odpowiednie zobowiązania znajdują się w kolejnych "listach intencyjnych". Nie wiemy tylko, jak w tych listach określono granicę naszej wytrzymałości.

Helena Rucz – Pruszyńska

Sprawozdanie z działalności Referatu Międzymorze KPN za rok 1993

W działalności Referatu "Międzymorze" można wyróżnić cztery piony, w których prace prowadzone są systematycznie, oraz zadania doraźne, nie dające się wpisać w poszczególne piony.

1. Obsługa kontaktów KPN z obszarem Międzymorza oraz kontakty z członkami KPN za granicą.

To ostatnie wiąże się z regularną wysyłką "Biuletynu Informacyjnego" i innych druków do w/w osób, sporządzaniem dla nich materiałów itp.

Obsługa kontaktów z obszarem "Międzymorza" to m.in. organizowanie spotkań przedstawicieli KPN z przedstawicielami środowisk politycznych i opiniotwórczych w/w krajów oraz udział (osobiście lub przez zorganizowaną delegację) w takich spotkaniach organizacyjnych przez osoby trzecie.

Zorganizowane zostały dwa spotkania Przewodniczącego KPN z dyplomatami krajów Międzymorza akredytowanymi w Polsce (VI.93, X.93). Były poświęcone wymianie poglądów na zagadnienia interesujące obie strony i planowana jest ich kontynuacja.

Nawiązany został kontakt z Narodowo-Demokratyczną Partią Gruzji i zorganizowane spotkanie Przewodniczącego KPN z jej liderem, G. Czanturią.

Członkowie Referatu brali udział w spotkaniach dotyczących problematyki środkowoeuropejskiej, organizowanych przez różne instytucje.

Na przestrzeni 1993 r. były to m.in:

– udział w sesji Fundacji St. Batorego "Dokąd zmierza Rosja" w W-wie 1-2 II wystąpienie,

– udział w polsko-ukraińskim spotkaniu młodych polityków, w których uczestniczył również K. Kamiński (18.03. W-wa) – wystąpienie prezentujące stanowisko KPN,

– udział w spotkaniu polskich polityków i działaczy społecznych z deputowanym Bundestagu p. Ch. Schmidtem (CSU) nt. "Rozwój sytuacji w Europie Środkowej i Wschodniej widziany z perspektywy CSU",

– uczestnictwo w obchodach 75 rocznicy Białoruskiej Republiki Ludowej (25.01.) – wystąpienie w Białymstoku i Warszawie,

– udział delegacji KPN (Z. Barejko, W. Polczyński, A. Sengebusch w spotkaniu z delegacją młodych polityków litewskich, – wystąpienie 14.05

– udział w Salonie Niezależnych przy WOAK w Białymstoku (V,93)

– udział, wraz z Przewodniczącym KPN, w międzynarodowym sympozjum w Kijowie pt. "Komunizm – ślepy zaułek cywilizacji" 5-7 XI 93

– udział w konferencji zorganizowanej przez MSZ "Polityka zagraniczna RP w nowych warunkach – potrzeba przewartościowań" 29 XI W-wa,

– udział w delegacji młodych polskich polityków do Kijowa na spotkania z przedstawicielami ukraińskiego świata politycznego (6-12 XII)

– udział w dyskusji nt. antysemityzmu zorganizowanej przez pismo młodzieży żydowskiej "Jidełe" w W-wie, wystąpienie.

2. Sporządzanie tekstów o charakterze opiniodawczym i informacyjnym.

– opinia dla Rady Politycznej w sprawie projektu wprowadzenia wiz dla obywateli krajów WNP (I, 93),

– Broszura "Międzymorze. Polityka środkowoeuropejska KPN" II-III 93), spotkała się ze sporym zainteresowaniem wewnątrz KPN oraz z drukowanymi recenzjami w prasie,

– list w sprawie Sewastopola,

– artykuły w "Biuletynie Informacyjnym KPN",

– artykuły w "Gazecie Polskiej" – własne oraz pozyskanych do współpracy specjalistów, co pozwoliło utrzymać w "GP" rubrykę "Międzymorze".

3. Praca Oświatowa wewnątrz KPN – tzn. działaniem na rzecz pogłębienia wiedzy o problematyce środkowoeuropejskiej wśród członków KPN.

Funkcję tą pełniły w/w w p. 2 artykuły.

Referat organizował spotkania dotyczące naszych koncepcji w polityce zagranicznej dla: młodzieżówki KPN w W-wie, Okręgu w-wskiego, Okręgu łódzkiego (V.93), Okręgu krakowskiego (XI.93), SLO w Krakowie (z pomocą p. Izdebskiego) oraz Okręgu białostockiego (XII.93).

Celem podniesienia poziomu wiedzy i zrozumienia wagi zagadnień środkowoeuropejskich służy też dbałość o udział członków Konfederacji w imprezach oświatowych organizowanych przez różne instytucje społeczne zajmujące się omawianymi zagadnieniami Udział ten zaznacza się tam, gdzie są członkowie Referatu, a zarazem środowiska społeczne

prowadzące takie akcje (W-wa, Kraków – p. Izdebski, Gdańsk (tam duża aktywność kol. Kulikowskiego).

4. Budowa wizerunku KPN

A) W środowiskach opiniotwórczych zajmujących się omawianymi zagadnieniami w Polsce. Elementem tego była regularna wysyłka naszych materiałów dotyczących Europy Środkowej (m.in. "GP" z w/w artykułami) do instytucji grupujących te środowiska – redakcji, stowarzyszeń itp. Artykuły te były dostrzegane – o czym świadczą cytaty i przedruki.

Działania wymienione w p. 1, 2, mają także aspekt budowy obrazu.

Inną jego formą jest aktywne członkowstwo Konfederatów we wzmiankowanych instytucjach społecznych (T"P", TP-U, KP-B).

B) W środowiskach politycznych i społecznych krajów środkowoeuropejskich – poza działaniami w/w, regularna wysyłka naszych materiałów w tym także w językach tych krajów – do w sumie kilkudziesięciu redakcji, partii politycznych, organizacji polskich, bibliotek. O odezwie świadczą otrzymywane listy z podziękowaniami, rzadziej przedruki. Wysyłka poza podtrzymywaniem kontaktów świadczyła także o naszej żywotności. Osłabła po zawieszeniu "GP".

5. Inne. Niezależnie od swoich głównych zadań członkowie Referatu biorą udział w normalnej działalności KPN. Dwóch członków Referatu kandydowało do Sejmu RP w ostatnich wyborach (T. Szczepański, P, Gursztyn), inni uczestniczyli w akcji zbierania podpisów i akcji plakatowej w kampanii wyborczej.

Uwagi. Konieczność uruchomienia własnego periodyku z mocnym działem środkowoeuropejskim, którego pewna ilość byłaby rozsyłana, jak poprzednio "GP".

Referat Międzymorze
Tomasz Szczepański

POTRZEBNY ZWIĄZEK

Rolnictwo było zawsze jedną z najważniejszych gałęzi gospodarki. Niestety, było i jest gałęzią niedocenianą przez władzę. Interesów polskiego rolnictwa i polskich rolników nie broni dzisiaj nikt, mimo, że wiele organizacji deklaruje ich obronę. Dlatego też inicjatywa utworzenia Związku Zawodowego Rolników "Piast", którego celem jest reprezentowanie potrzeb i interesów zawodowych rolników wobec organów władzy i administracji terenowej i państwowej, jest inicjatywą bardzo cenną. Związkowcy z "Piasta" chcą wpływać na system stanowienia cen produktów rolnych, cen środków do produkcji rolnej, zasady zbytu produktów rolnych, politykę finansową, kredytową a także socjalną wobec wsi.

Nie zamierzają ograniczać się wyłącznie do tych kwestii. Pragną inicjować i tworzyć rozwiązania prawne dotyczące rolnictwa. Organizowanie rzetelnego poradnictwa prawnego, podejmowanie działań na rzecz poprawy warunków pracy i życia ludności wiejskiej,interwencje w sprawach indywidualnych, zwalczanie niegospodarności i nadużyć administracji państwowej i terenowej, to kolejna sfera działań Związku.

"Piast" pozostaje jednocześnie otwarty na współpracę ze wszystkimi organizacjami, które zechciałyby podjąć działania na rzecz wsi. Dla realizacji swoich celów Związek zamierza wykorzystywać wszelkie środki przewidziane prawem. Jeśli zajdzie taka konieczność, na pewno nie będzie się uchylał przed organizowaniem akcji protestacyjnych.

Członkiem związku może zostać każdy, na zasadzie dobrowolnej przynależności. Podstawową organizacją związkową jest organizacja gminna lub zakładowa, zrzeszająca pracowników wszystkich zawodów. W ramach Związku, na wszystkich jego szczeblach, działają sekcje zawodowe i branżowe. Wypada życzyć związkowcom z "Piasta" sukcesów w walce o interesy polskiego rolnictwa. Przecież troska o kondycję tej gałęzi gospodarki nie powinna być wyłącznie sprawą samych rolników, ale także naszą, mieszczuchów.

Jerzy Wawrowski

Zebranie przedstawicieli struktur terenowych Dolnośląskiego Obszaru KPN

Dnia 15.01.94 r. odbyło się zebranie przedstawicieli struktur terenowych Obszaru Dolnośląskiego Konfederacji Polski Niepodległej. Dyskutowano na temat zbliżających się wyborów samorządowych oraz skutków realizacji budżetu na 1994 r.

1. Konfederacja Polski Niepodległej dążyć będzie do szerokiej współpracy w wyborach samorządowych z ugrupowaniami niepodległościowo-centroprawicowymi, aby przeciwstawić się partiom postkomunistycznym i powrotowi starego układu do władzy na szczeblu miejskim i gminnym.

W Dolnośląskich strukturach KPN powołane zostały zespoły do spraw samorządowych.

Ich celem jest przygotowanie akcji wyborczej oraz ewentualne utworzenie koalicji.

Konfederacja jest otwarta na współdziałanie i współpracę dla dobra mieszkańców poszczególnych gmin i miast.

Chcemy, aby nasz program wyborczy był tworzony nie tylko przez działaczy KPN oraz ewentualnych koalicjantów, ale również przez społeczności lokalne.

2. Na sobotnim zebraniu dużo miejsca poświęcono również rządowemu projektowi budżetu na 1994 r. i skutkom jego wprowadzenia, tak dla Dolnego Śląska, jak i całej Polski. Ten projekt budżetu będzie bez wątpienia uchwalony przez Parlament. Koalicja rządowa zdecydowała się przyjąć budżet kontynuacji. Różni się on w niewielkim stopniu od budżetu stworzonego przez Osiatyńskiego. Nawet biorąc pod uwagę deficyt, budżet ten nie bilansuje się. Wydatki są nie doszacowane a dochody są przeszacowane. KPN będzie występowała o odrzucenie tego budżetu. Nie można traktować państwa, jak nastawionego na zysk przedsiębiorstwa, uchylając się od zobowiązań wobec tworzących je obywateli, a rząd nie powinien traktować społeczeństwa jak grupę robotników, których wynajmuje i którym płaci, bądź nie.

Szef Biura Informacji Prasowej
KPN O/W-wa
Sebastian Wierzbicki

Poseł KPN Leszek Smykowski w województwie koszalińskim

W dniach 11 i 12 stycznia 1994 r. poseł Leszek Smykowski odbył cykl spotkań poselskich na terenie województwa koszalińskiego. Pierwszego dnia pobytu w Koszalinie poseł w towarzystwie Szefa Okręgu Koszalin Stanisława Gawłowskiego, Z-cy Szefa Okręgu Marka Oleszuka, Przewodniczącej Zarządu Regionu "Środkowopomorskiego" Z.Z. "Kontra" Wandy Korobowicz spotkał się z wojewodą koszalińskim. Następnie udzielił wywiadu w "Radiu Koszalin", po czym odbył spotkanie z Prezydentem Koszalina.

W godzinach popołudniowych poseł odbył dyżur poselski w Biurze Poselskim KPN w Koszalinie. Na dyżur ten przyszło wiele osób potrzebujących pomocy. Po dyżurze poseł L. Smykowski, który jest również Szefem Obszaru Szczecińskiego, spotkał się z członkami Koszalińskiego Rejonu Działania. Na spotkaniu z członkami pytano przede wszystkim o kwestie organizacyjne KPN oraz mówiono o działaniu Klubu Parlamentarnego KPN.

W drugim dniu pobytu już o godz. 8.00 poseł spotkał się z uczniami klas maturalnych Zespołu Szkół Zawodowych w Białogardzie. Po spotkaniu w szkole Leszek Smykowski spotkał się z Burmistrzem Białogardu i zapoznał się z aktualnymi problemami miasta. Później odbył dyżur poselski w Białogardzie. Również tutaj przybyły osoby, które same nie potrafiły poradzić sobie ze swoimi problemami.

Po tym dyżurze poseł pojechał do Świdaina, gdzie spotkał się z mieszkańcami miasta. Na to spotkanie przybyło wiele osób, które chciały dowiedzieć się, jak wygląda praca w parlamencie, i kto ponosi odpowiedzialność za obecny stan gospodarki w kraju. Zebranie przebiegało w miłej atmosferze i trwałoby dłużej, gdyby nie następne spotkanie w Czaplinku. Także i w tym mieście poseł wyjaśniał, czym zajmuje się obecnie Sejm, oraz stanowisko Klubu Parlamentarnego KPN w kwestiach dotyczących m.in. projektu budżetu na rok 1994, konkordatu, prawa autorskiego. Ostatnie spotkanie tego dnia i zarazem zamykające cały cykl

spotkań odbyło się w Szczecinku z członkami Szczeciackiego Rejonu Działania KPN. Przed tym spotkaniem poseł udzielił wywiadu dla lokalnego radia i TV kablowej. Już na zebraniu poseł L. Smykowski mówił o aktualnej sytuacji politycznej w kraju, przygotowaniach do wyborów samorządowych i zmianach organizacyjnych w KPN. Spotkanie zakończyło się po godz. 21.00

Szef Okręgu Koszalińskiego KPN
Stanisław Gewłowski

Czy centroprawica w Legnicy wyciągnie wnioski?

Kierownictwo Akcji Bieżącej Konfederacji Polski Niepodległej Okręg Legnica, z niepokojem obserwuje poczynania ugrupowań centro-prawicowych w woj. legnickim, stwarzające spory personalne i pogłębianie podziałów.

Nie dostrzegamy wyciągania wniosków z przegranych wyborów parlamentarnych.

Jedynie silna koalicja centro-prawicowa, jest naszym zdaniem, zdolna zapobiec kolejnemu zwycięstwu komunistów w wyborach samorządowych.

– Konfederacja Polski Niepodległej, proponuje ugrupowaniom centro-prawicowym, przystąpienie do porozumienia zawartego pomiędzy Konfederacją Polski Niepodległej, Polską Partią Ekologiczną "Zieloni" i Związkiem Zawodowym "Kontra".

– Pozostawiamy do dyspozycji przyszłej koalicji Biuro Poselskie w Legnicy, oraz filie Biura Poselskiego w Lubinie, Głogowie i Chojnowie.

– Zapewniamy opiekę poselską posła KPN Grzegorza Kaczmarzyka, oraz obsługę prawną.

Nie określamy warunków wstępnych i otwarci jesteśmy na każdą propozycję współpracy.

Szef Biura Informacyjnego KPN
Okręg Legnica
Mirosław Gojdź

Rozmowy koalicyjne we Wrocławiu

Dnia 25.01.94 r. z inicjatywy KPN O/Wrocław, odbyło się spotkanie ugrupowań niepodległościowo-centroprawicowych. Celem spotkania było uzgodnienie zakresu i form współpracy podczas zbliżających się wyborów samorządowych. Z zaproszonych przybyli jedynie przedstawiciele PC, Partii Wolności, Ugrupowania Niepodległościowego "Zamek". Poprzedniego dnia Szef Okręgu Jerzy Wojtowicz spotkał się z przedstawicielem ZChN.

Uzgodniono, iż ugrupowania, które spotkały się w biurze KPN nie będą przeszkadzały sobie podczas kampanii wyborczej, wystawią wspólnych mężów zaufania.

Przedstawiciel PC, radny K. Tenorowicz, poinformował o tworzeniu się z inicjatywy Światowego Zw. Żołnierzy AK i ZHR-u koalicji prawicowej, do której zaproszono ok. 30 ugrupowań, w tym i Konfederację Polski Niepodległej.

* * *

Dnia 27.01.94 r. w siedzibie Związku Harcerstwa Rzeczypospolitej odbyło się spotkanie przedstawicieli ugrupowań politycznych i organizacji społecznych wiernych wartościom chrześcijańskim i patriotycznym. (ok. 30 ugrupowań)

Było to kolejne spotkanie – ale pierwsze na które zaproszono przedstawicieli KPN – poświęcone tworzeniu koalicji wyborczej. KPN O/Wrocław na razie wstrzymuje się od przystąpienia do tej koalicji z następujących powodów:

1. koalicja tak wielu ugrupowań (ok. 30) nie jest w stanie przetrwać pierwszych miesięcy kampanii wyborczej, a co dopiero sprawnie zarządzać gminami woj. wrocławskiego. Już dzisiaj widać różnice interesów i sprzeczności pomiędzy ugrupowaniami, które miałyby wejść w skład koalicji.

2. wszystkie partie wchodzące w skład koalicji muszą zrezygnować z używania własnej nazwy.

3. głos decydujacy w kierowaniu koalicją będzie miał Konwent, który będzie ustalał m.in. listy kandydatów do Rad Gminnych.

W skład Konwentu weszliby przedstawiciele partii biorących udział w wyborach '93 (jeden przedstawiciel w Konwencie na każde 10 000 oddanch głosów na partię), organizacje nie biorące udziału w zeszłorocznych wyborach miałyby wspólnie wystawić 2-4 członków konwentu. Według tego klucza KPN miałaby 2 członków konwentu. W skład konwentu weszłyby również osoby znane i szanowane we Wrocławiu. Lecz kto decydowałby o doborze tych osób, niestety nie wiadomo.

Można odnieść wrażenie, że głos decydujący w tej koalicji mają Radni wybrani z Komitetów Obywatelskich, którzy następnie utworzyli Porozumienie Centrum, a teraz starają się ponownie zostać wybrani do Rady Miejskiej Wrocławia. Wydaje się również, że twórców koalicji nie interesują gminy woj. wrocławskiego, a tylko miasto Wrocław. Ze względu na powyższe zastrzeżenia wejście KPN do tej koalicji wydaje się być niemożliwe (o ile wogóle dojdzie do jej powstania).

Szef BIP KPN O/W-w
Sebastian Wierzbicki

Przygotowania Wrocławskiego Okręgu KPN do wyborów

Dnia 26.01.94 r. odbyła się konferencja prasowa Szefa Okręgu Wrocławskiego KPN Jerzego Wojtowicza.

Pan Jerzy Wojtowicz poinformował o powołaniu zespołu do spraw wyborów samorządowych we Wrocławskim Okręgu KPN, oraz o powołaniu koalicji wyborczej w skład której weszły: KPN, Polski Związek Zachodni, PPE – Zieloni, Z.Z. Kontra. Koalicja ta jest otwarta dla innych ugrupowań niepodległościowo-centroprawicowych, jak również dla pojedyńczych osób które chciałyby działać wspólnie dla gmin woj. wrocławskiego. Szef Okręgu KPN zwrócił się również za pośrednictwem środków masowego przekazu do mieszkańców oraz społeczności lokalnych naszego województwa z prośbą o zgłaszanie się do biura KPN z problemami, sprawami oraz propozycjami, które powinny być umieszczone w programie wyborczym koalicji KPN, PPE – Z, PZZ, Z.Z. Kontra, a nastepnie pozytywnie załatwione przez nowe Rady Miejskie i Gminne.

"Chcemy, aby nasz program służył ludziom i przez nich był tworzony" – podkreślił Szef Okręgu wrocławskiego KPN Jerzy Wojtowicz.

Informacje o konferencji prasowej ukazały się w: Radio "Eska", Radio Wrocław, TV-Wrocław, PTV "Echo", Gazecie Wyborczej.

Szef BIP KPN O/W-w
Sebastian Wierzbicki

KPN Tarnów po zmianach

Po wyborach parlamentarnych rozpoczęto reorganizację struktury KPN w Okręgu Tarnowskim. Za zgodą Rady Politycznej KPN powołany został nowy Szef Okręgu i nowe Kierownictwo Akcji Bieżącej, nastąpiły również zmiany na stanowiskach Kierowników Rejonów, poprzedzone szczegółową weryfikacją kadr.

Na dzień dzisiejszy funkcjonuje w Okręgu sześć struktur rejonowych (Tarnów, Bochnia, Dąbrowa Tarnowska, Dębica, Pilzno i Tuchów) – w tym pięć z nich posiada swoje biura rejonowe. Warto przy tym nadmienić, że oprócz biura w Tarnowie, pozostałe powstały już za kadencji nowych władz Okręgu – w czym dużą pomoc wykazał Poseł Grzegorz Cygonik.

Niedawno zawiązała się w Okręgu Tarnowskim Organizacja Młodzieżowa KPN i reaktywuje się Związek Strzelecki "Strzelec". Zaawansowane są również rozmowy w sprawie założenia Związku Rolników "Piast". Złożona przez Posła Cygonika

interpelacja w Sejmie w sprawie przyspieszenia dotacji z NFOŚ na wodociągowanie gmin leżących w pasie skażonym rzekami Żabnica-Breń przyniosła pozytywny skutek, co w wyniku szerokiego rozpropagowania, także przy udziale prasy tarnowskiej, zostało zauważone przez środowisko wiejskie i przyczyniło się do zintensyfikowania prac związanych z organizacją ZR "Piast".

W chwili obecnej najważniejszym jednak zadaniem są wybory samorządowe. Okręg Tarnowski aktywnie uczestniczy w działaniach na rzecz budowy samorządności, opierając się głównie na wypracowanych przez fachowców metodach prowadzenia kampanii wyborczej.

Szef Okręgu KPN Tarnów
Adam Krawiec

KPN dyskryminowana w Hamburgu

W ciągu ostatnich kilku miesięcy sytuacja polityczna w Polsce uległa daleko idącym zmianom. Dzięki zgromadzonemu w czasach dyktatury zapleczu finansowemu i politycznemu, jak również w wyniku słabości poprzednich rządów i złej organizacji sił demokratycznych, siły postkomunistyczne uzyskały w wyborach parlamentarnych wystarczającą liczbę głosów do stworzenia koalicji i przejęcia władzy w Polsce.

Bezpośrednio po tych wydarzeniach, doszło w Niemczech do utrudniania prac uczestnikom opozycji demokratycznej, a w szczególności Ruchowi Niepodległościowemu, znajdującym się na terenie Niemiec. Jednym z przejawów tego nowego trendu jest zerwanie tablicy informacyjnej Konfederacji Polski Niepodległej w Hamburgu.

Tablica Konfederacji wisiała w Hamburgu od 1989 roku nikomu do tej pory nie przeszkadzając. Jest ona dziełem Pana Stanisława Rutkowskiego i grupy młodych ludzi, którzy z nim współpracują. Mając nadzieję, że nie jest to początek nowej akcji szykanującej osoby związane z Ruchem Niepodległościowym, prosimy wszystkie osoby dobrej woli o pomoc i poparcie. Pomóżmy tym wszystkim, którzy aktywnie działają dla dobra Polonii m.in. informując nas o aktualnych wydarzeniach w Kraju, prosząc liderów Klubu Poselskiego z Hamburga o nieutrudnianie życia inaczej myślącym i o wykazanie tolerancji i rozwagi. Dowodem na to będzie wisząca w siedzibie Klubu Polskiego gazetka ścienna Konfederacji Polski Niepodległej.

T. Sokalewicz

Młodzieżowy Sylwester w Debrznie

Sylwester jest największą zabawą w roku. Większość ludzi spędza go na balach, zabawach i prywatkach.

Dla młodzieży debrzańskiej ten dzień zapowiadał się nieciekawie, gdyż nikt nie podejmował się organizacji zabawy. Owszem, były organizowane, lecz po cenach, na które może pozwolić sobie głównie starsze i bardziej zasobne towarzystwo.

Konfederacja Polski Niepodległej oraz Organizacja Młodzieżowa KPN z Debrzna wiedząc, że w byłym ośrodku wojskowym znajduje się wolna sala, zwróciła się do burmistrza Debrzna, pana Mirosława Buraka, z prośbą o jej udostępnienie. Burmistrz przystał na naszą prośbę wynajmując salę bezpłatnie.

Na balu Sylwestrowym bawiło się ponad 80 osób. Uczestnicy byli bardzo zadowoleni, że ten szczególny dzień mogli spędzić razem w karnawałowej atmosferze.

Niestety, przeciwko przedsięwzięciu KPN wystąpili podczas Rady Gminy radni z Debrzna. Jest to wyraźny symptom, że ci ludzie nie rozumieją młodzieży.

Kierownik RD Człuchów Arkadiusz Rudecki

Wystąpienie posłanki KPN Janiny Kraus

w debacie na temat nowelizacji ustawy o przekształceniach własnościowych niektórych przedsiębiorstw państwowych o szczególnym znaczeniu dla gospodarki państwa.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Nowelizacja ustawy o przekształceniach własnościowych niektórych przedsiębiorstw państwowych o szczególnym znaczeniu dla gospodarki państwa, której celem ma być rozciągnięcie działań tej ustawy na przemysł obronny, stawia przed Klubem Konfederacji Polski Niepodległej trudny dylemat. Sprowadza się on do pytania, jak ustosunkować się do obiektywnie zdecydowanie złej dla gospodarki i przemysłu obronnego ustawy, w której jednak ten przemysł – a dokładniej mówiąc reprezentujące go związki zawodowe – widzą szansę ratunku.

Istota problemu polega na tym, że realizowane przez kolejne rządy przemiany ustrojowe i gospodarcze, a także ich międzynarodowa polityka, doprowadziły przemysł obronny na skraj katastrofy. Stało się to w sytuacji, gdy zakłady tego przemysłu miały charakter przedsiębiorstw państwowych formalnie samodzielnych, samorządnych i samofinansujących się. Były to atrybuty w gruncie rzeczy fikcyjne, ale tworzyły pozory, że winę za pogarszającą się gwałtownie ich sytuację ekonomiczno-finansową ponoszą one same, nie potrafiąc się przystosować do wymogów i warunków gospodarki rynkowej oraz zmian zachodzących w sytuacji międzynarodowej.

Rozmywało to tym samym odpowiedzialność rządu, pozwalając mu niejako skrywać się za niewidzialną ręką rynku i obiektywnymi trudnościami. Z kolei przekształcenie przedsiębiorstw państwowych, dla któych podstawowym przedmiotem działania jest produkcja uzbrojenia, lub sprzętu wojskowego, w jednoosobowe spółki Skarbu Państwa, w oparciu o ustawę z 13 lipca 1990 r. o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych z udziałem Ministra Przekształceń Własnościowych, nie stanowi rozwiązania problemu, ponieważ komercjalizacja w tej formie prowadzić ma do szybkiej, pełnej prywatyzacji, m.in. z udziałem kapitału zagranicznego, co w przypadku przemysłu obronnego – z uwagi na jego strategiczne znaczenie – nie jest pożądane.

W tej sytuacji można zrozumieć pozytywne nastawienie reprezentantów tego przemysłu do objęcia niektórych przedsiębiorstw sektora obronnego ustawą o przekształceniach własnościowych z 5 lutego 1993 r. Przyjmują oni bowiem za dobrą monetę zapewnienia Ministra Przemysłu i Handlu, iż zmiana statusu własnościowego, czyniąc bezpośrednio odpowiedzialnym ministra przemysłu i handlu za efektywną restrukturyzację przemysłu obronnego, przyczyni się do znalezienia odpowiednich środków umożliwiających poprawę ich kondycji finansowej, przy równoczesnym utrzymaniu kontroli własnościowej Skarbu Państwa.

Chodzi m.in. o zwrot należności za utrzymanie rezerwy obronnej w latach 1990-1993 przy uwzględnieniu rzeczywistych kosztów, zdjęcie niezawinionych przez ten przemysł długów, odpowiednie zamówienia rządowe, ograniczenie kontyngentu bezcłowego na import uzbrojenia wyłącznie do wyrobów nie produkowanych w polskim przemyśle zbrojeniowym.

Szczególnie ważna i aktualna jest ta ostatnia sprawa, ponieważ wprowadzony rozporządzeniem Rady Ministrów z 21 grudnia 1993 r. kontyngent celny na niektóre towary przywożone z zagranicy dla celów wojskowych, według sekcji krajowej przemysłu zbrojeniowego NSZZ "Solidarność" stanowi 50% całej wielkości środków budżetowych przeznaczonych na zamówienia dla wojska.

Analiza dotychczasowego sposobu wykorzystania przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu ustawy o przekształceniach własnościowych niektórych przedsiębiorstw państwowych o szczególnym znaczeniu dla gospodarki państwa w odniesieniu do górnictwa węgla kamiennego, nie rokuje spełnienia nadziei przemysłu obronnego, wiązanych z jego przejściem pod rządy tej ustawy.

Wynika to bezpośrednio z faktu, iż sama ustawa jest zła, ponieważ Sejm poprzedniej kadencji odrzucił zgłoszone do niej poprawki – m.in. przez Konfederację Polski Niepodległej. Poprawki mające na celu m.in. umożliwienie ministrowi przemysłu i handlu oddłużenia przekształcanych przedsiębiorstw, reglamentowa-

nie udziału kapitału zagranicznego, określenie zakresu preferencji dla pracowników przy nabywaniu akcji w powstających spółkach, czy też zwiekszenia udziału przedstawicieli załóg w składach rad nadzorczych.

Pozostałe natomiast w tej ustawie zapisy dają ministrowi przemysłu uprawnienia Rady Ministrów i pozwalają na woluntarystyczny sposób zarządzania. Wynika to z istoty jednoosobowej spółki skarbu państwa, która oznacza krańcową etatyzację i centralizację działań organizacyjnych i zarządzania. Są to groźne sytuacje, gdy przemysł obronny, podobnie jak górnictwo węgla kamiennego, są przemysłami wysoce konkurencyjnymi dla Zachodu.

Zachodzi obawa, że są one poddawane niszczącym dla nich procesom restrukturyzacyjnym, które mogą być inspirowane przez zagraniczne ośrodki nacisku zainteresowane maksymalnym ograniczeniem m.in. polskiego potencjału obronnego. Wiele mówiący jest tu przykład przeznaczenia przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu w budżecie na 1994 r. około 3 bln zł na likwidację kopalń, w tym także kopalń dochodowych. Tutaj restrukturyzację resort utożsamia z likwidacją, znajdując na to horendalne środki, łącznie z kredytami zagranicznymi. Wysoce niepokojący jest przy tym fakt, że 4 połączone komisje rozpatrujące projekt nowelizacji ustawy zrezygnowały z możliwości analizy programów restrukturyzacji przemysłu obronnego. Jeśli przy tym uwzględni się, że wśród szeregu pilnych inicjatyw legislacyjnych rządu, nie znalazło się miejsce na zapowiadaną od dawna ustawę o skarbie państwa i ministerstwie gospodarki, a także wyłączenie z paktu o przedsiębiorstwie zakładów o szczególnym znaczeniu dla państwa, to nasze obawy o przyszłość przemysłu obronnego stają się realne. Obawy te potwierdza dodatkowo brak spójnej polityki przemysłowej, a także nierealistyczne oceny rządu, dotyczące bezpieczeństwa Polski i potrzeb obronnych państwa.

Biorąc to wszystko, co powiedziałam, pod uwagę, Klub Parlamentarny Konfederacji Polski Niepodległej, przy obecnym kształcie ustawy o przekształceniach własnościowych, nie widzi możliwości poparcia proponowanej przez rząd nowelizacji.

Dziękuję. (Oklaski)

KPN chce odwołać ministra Borowskiego

Na konferencji prasowej zorganizowanej w Sejmie 4 lutego, liderzy Konfederacji Polski Niepodległej zapowiedzieli, że KPN rozpoczyna zbieranie podpisów pod wnioskiem o wotum nieufności dla wicepremiera, ministra finansów Marka Borowskiego.

Jednym z głównych zarzutów stawianych Borowskiemu jest sposób prywatyzacji Banku Śląskiego, a przede wszystkim ustalenie przez niego drastycznie niskiej ceny akcji emisyjnej tego Banku na kwotę 500 tys. zł.

We wniosku czytamy m.in. "Bank Śląski był największym i najlepszym komercyjnym bankiem państwowym w kraju, osiągając w 1993 roku czysty zysk netto w wysokości 1,8 bln zł. (.) Tymczasem minister Marek Borowski podjął decyzję o sprzedaży znaczącego pakietu akcji tego banku, 29,9 proc. holenderskiemu bankowi INB za kwotę równoważną wartości systemu komputerowego Banku Śląskiego, czyli 60 mln dolarów." Oprócz tego KPN stwierdza, że w wyniku zaniżenia cen akcji nastąpił fakt masowego wykupu ich przez kadrę kierowniczą i pracowników banku w ilości 280 tys. akcji po 250 tys. zł. i 680 tys. akcji po 500 tys. zł. za jedną akcję.

"Decyzja ta dyskwalifikuje ministra Marka Borowskiego jako odpowiedzialnego polityka gospodarczego i kompetentnego ekonomistę" – czytamy w uzasadnieniu. "Swą decyzją naraził Skarb Państwa i budżet na conajmniej kilkanaście bilionów złotych strat."

Do złożenia wniosku o wotum nieufności potrzebne było zebranie 46 podpisów posłów. Klub KPN liczy 21 osób – musiał więc zbierać podpisy wśród innych klubów poselskich. KPN liczył, że pod tym wnioskiem podpiszą się wszyscy posłowie, którzy do tej pory krytycznie odnosili się do sposobu prywatyzacji Banku Śląskiego m.in. z klubów PSL, BBWR i UP. Ostre słowa krytyki padały z ust Ryszarda Bugaja (przewodniczący UP) i Bogdana Pęka (PSL – przewodniczący komisji przekształceń własnościowych). Niestety, ani Bugaj, ani Pęk nie podpisali naszego wniosku.

Andrzej Tadeusz Mazurkiewicz

PODZIĘKOWANIE

Serdecznie dziękuję Panu posłowi Krzysztofowi Maciejowi Popendzie za olbrzymi wkład pracy podczas kierowania Obszarem II KPN Kraków, jtóry znajdował się w bardzo trudnej sytuacji organizacyjnej i politycznej.

Panu, sobie jak i Konfederacji życzę, aby na innych stanowiskach osiągał pan tak dobre rezultaty.

Przewodniczący
Konfederacji Polski Niepodległej
Leszek Moczulski

ERRARE HUMANUM EST

Informując o zmianie siedziby Okręgowego Biura KPN w Radomiu nie ustrzegliśmy się błędu. Chodzi o nazwę ulicy. Biuro mieści się oczywiście przy ul. Beliny-Prażmowskiego a nie, jak mylnie podaliśmy, Beliny-Prażmowskiej. Za pomyłkę przepraszamy. Mamy nadzieję, że po tym sprostowaniu, nikt z udających się do wyżej wymienionego biura, nie zabłądzi.

Redakcja BI

KOMUNIKAT

W Warszawie, przy ulicy Nowy Swiat 18/20, II p., w każdy czwartek sejmowy, w godzinach 12.00-15.00, dyżuruje przedstawiciel tymczasowego kierownictwa KK ZR "Piast".

KOMUNIKAT

Dnia 27. 02. 1994 r o godzinie 12.00 w Warszawie, w siedzibie KPN przy ul.Nowy Swiat 18/20, II p., odbędzie się zebranie Tymczasowej Komisji Krajowej ZZR "Piast". Zobowiązuje się Szefów Okręgów KPN do wydelegowania minimum jednego przedstawiciela na to zebranie.

KOMUNIKAT WYDZIAŁU ORGANIZACYJNEGO KPN

Zgodnie z instrukcją nr 6/93 CKAB KPN z dnia 15 listopada 1993 r. oraz pismem Szefa CKAB KPN z dnia 13 stycznia 1994 r. Szefowie Okręgów zobowiązani są do składania kwestionariuszy danych okręgowych do Wydziału Organizacyjnego KPN. Mimo to, część okręgów niewywiązała się z wykonania tego obowiązku w sposób należyty. Część Okręgów nie przysyła kwestionariuszy wcale, część przysłała nieregulaminowe. W związku z tym CKAB KPN na najbliższym posiedzeniu, podejmie decyzję o nałożeniu kar na Okręgi, które nie wywiązują się z obowiązku przysłania kwestionariuszy w wyznaczonym terminie.

KOMUNIKAT

Dnia 26 lutego 1994 roku o godzinie 12.00 w Warszawie w siedzibie KPN rozpocznie obrady zjazd Organizacji Młodzieżowej KPN. Szefowie Okręgów zobowiązani są do wytypowania na zjazd po jednym delegacie z Organizacji Młodzieżowej

Druk:	CENTRALNE KIEROWNICTWO AKCJI BIEŻĄCEJ	Numer zamknięto:
Dział	WARSZAWA 00-920, ul. Nowy Świat 18/20	09.02.1994
Poligrafii	tel: 26-40-02, 26-40-03, fax: 26-14-00	Oddano do druku:
KPN	Redagują: Andrzej T. Mazurkiewicz, Jerzy Wawrowski	10.02.1994